

خداوند «ابراهیم» را دوست داشت

گزیده‌ای از بیانات رهبر معظم انقلاب در منزل رئیس جمهور شهید

* خداوندان شاء الله درجات آقای رئیسی را عالی کند. بنده هر چه فکر میکنم، هم برای خودم، هم برای کشور، هم بخصوص برای خانواده، احساس میکنم که این [حادثه] هیچ جبرانی ندارد؛ یعنی خسارت سنگینی است که واقعاً جبران ندارد؛ خیلی سخت است. داغ بزرگی است. امیدواریم ان شاء الله خدای متعال درجات ایشان را عالی کند و به شماها هم صبر بدهد؛ هر چه مصیبت سخت تر و بزرگ تر باشد، اجر الهی هم به همین نسبت بزرگ تر و شیرین تر است ان شاء الله.

* [ایشان] هم در دوران حیاتش خالصانه خدمت کرد و خدمت‌های بزرگی کرد. هم بعد از درگذشتش یک چنین خدمت بزرگی به کشور کرد با این اجتماع مردم. اینکه مردم به مجرد شنیدن حادثه، در شهرهای مختلف، در تهران، در مشهد و در جاهای دیگر بیایند در مساجد یا میدانها اجتماع کنند، خیلی معنا دارد؛ این علاقه‌ای که مردم به ایشان نشان دادند، این وفاداری‌ای که به ایشان نشان دادند، خیلی معنا دارد. ایشان مظهر شعارهای انقلاب بود؛ یعنی همان حرفهای اصلی انقلاب از دهان ایشان خارج میشد و این شعارها را ایشان شعارهای خودش قرار داده بود و مردم اینها را از ایشان شنیده بودند. همین مردم دارند این احساسات را برای این مرد نشان میدهند؛ معنای این چیست؟ معنایش این است که مردم به این انقلاب و به این شعارها دل بسته اند.

* این سران کشورها که آمدند با ما ملاقات کردند، دیدم بعضی از آنها هم متوجه این نکته هستند که این تشییعی که از ایشان شد، در واقع قوت جمهوری اسلامی را برای همه‌ی دنیا پیام میدهد؛ میفهمند که این فکر، این منطق، این مکتب، این قدر بین این مردم ریشه دار است. همه چیز هم مردمند؛ یعنی وقتی که مردم با یک نظامی باشند، قوت اصلی نظام از ناحیه‌ی علاقه‌ی مردم است. سرمایه‌ی اجتماعی از این بالاتر؟ این اجتماع، این گریه، این اندوه عمومی، نه فقط در تهران، بلکه در کل کشور؛ سرمایه‌ی اجتماعی از این بالاتر؟ چه کسی این [کار] را کرد؟ چه کسی این را در چشم دنیا آورد؟ آقای رئیسی؛ ایشان کرد این کار را. اینها خیلی مهم است.

خدای متعال دوست داشت این مرد را و درگذشت او را این جور با برکت قرار داد، مبارک قرار داد. بعضی از آن کسانی هم که با ایشان در این حادثه بودند، واقعاً کسانی بودند که موقعیت مردمی داشتند، مثل آقای آل هاشم؛ آنها هم اوج گرفتند. آقای [امیر] عبداللهمیان، آن پاسدار ایشان، استانداری آن گروه پروازی هم به برکت این مرد پرواز کردند. اینها هم اوج گرفتند. اینها هم در چشم مردم عزیز شدند، شیرین شدند؛ اینها لطف خدا است.

[این داغ] برای خانواده‌اش، برای کسانی که دوستانش، برای همه‌ی دوستانش، برای همه‌ی ماها داغ بزرگی است. سنگین است. گریه دارد، غصه دارد؛ اینها به جای خود محفوظ. اما آن جنبه‌ی قضیه، آن روی دیگر قضیه را هم باید دید که خدای متعال در این حادثه‌ی تلخ چه برکتی قرار داد؛ در این تهدید، خدای متعال چه فرصتی را برای کشور و برای نظام و برای اسلام قرار داد.

۱۴۰۳/۳/۲

